

KŐRÖSI FERENC

A pillanat

A pillanat
Mint riadt lepke röpköd körülöttünk,
Lábaira nektár- napok ragadtak,
S kék szárnyain csillog az egész világ...
Mint riadt lepke, mit észre sem veszünk,
Míntha megvakítának az árnyak,
Míntha nem létezne más, csak a csodák!
Mint riadt lepke menekül előlünk
Jajongva bújva az éjben – szárnyának
Minden mozdulásával súgva: „Ez a valóság –
A pillanat!...”

A jelen

Totem-faragó őseink
Öreg szobra korhadt életünk –
A sok ismert, bús arcvonás;
Míndegy, milyen díszbe öltözünk,
S szavainkkal mire esküszünk:
Hiába minden vívódás,
Mert magunk vagyunk, kit üldözünk:
Totem-faragó őseink!